

UCHWAŁA Nr .....
RADY MIEJSKIEJ w ŁODZI
z dnia .....

w sprawie skargi p. .... na działania
Dyrektora Centrum Administracyjnego Pieczy Zastępczej w Łodzi.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 40, 572 i 1463) oraz art. 229 pkt 3, art. 237 § 3 oraz art. 238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 i 803), Rada Miejska w Łodzi

uchwala, co następuje:

§ 1.1. Skargę p. .... na działania Dyrektora Centrum Administracyjnego Pieczy Zastępczej w Łodzi uznaje się za bezzasadną.

2. Skarga jest bezzasadna z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu do przedmiotowej uchwały, które stanowi jej integralną część.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miejskiej w Łodzi do przekazania Skarżącej niniejszej uchwały wraz z uzasadnieniem.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Miejskiej w Łodzi

Marcin GOŁASZEWSKI

Projektodawcą uchwały jest
Komisja Skarg, Wniosków i Petycji
Rady Miejskiej w Łodzi

PRZEWODNICZĄCY
Komisji
Skarg, Wniosków i Petycji
Rady Miejskiej w Łodzi
Kamil Deptuła

Projekt uchwały z dnia 3 października 2023 r.
opracowany przez
Radcę Prawny i wdrożony formalnie przez

RADCA PRAWNY
Łd-M-1638
Lukasz Gajewski
Lukasz Gajewski
010 2023

Załącznik
do uchwały Nr .....
Rady Miejskiej w Łodzi
z dnia .....

UZASADNIENIE

W dniu 5 września 2023 r. do Rady Miejskiej w Łodzi została złożona skarga na działania Dyrektora Centrum Administracyjnego Pieczy Zastępczej w Łodzi.

Na podstawie art. 237 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, Rada Miejska w Łodzi zawiadamia o następującym sposobie załatwienia skargi.

Skarżącą pełniła funkcję rodziny zastępczej niezawodowej dla wychowanki urodzonej 29 maja 2002 r. na mocy postanowienia Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi IX Wydziału Rodzinnego i Nieletnich z dnia 18 września 2003 r. o sygn. akt IX Nsm 366/03. Ustanowiona była również opiekunem prawnym wychowanki składając przyrzeczenie dnia 17 grudnia 2003 r. w Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi IX Wydział Rodziny i Nieletnich (sygn. akt IX Nsm 541/03). Funkcję tę sprawowała do osiągnięcia przez wychowankę 18. roku życia, tj. do 29 maja 2020 r.

Po uzyskaniu przez wychowankę pełnoletności, skorzystała z możliwości pozostania w dotychczasowej rodzinie zastępczej za zgodą Skarżącej, zgodnie z art. 37 ust. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz.U z 2023 r. poz.1426). Sytuacja ta może mieć miejsce nie dłużej niż do ukończenia przez wychowankę 25. roku życia i warunkowana jest wspólnym zamieszkiwaniem stron oraz kontynuowaniem przez wychowankę nauki.

Skarżąca otrzymuje nadal świadczenie na pokrycie kosztów utrzymania dziecka, zgodnie z art. 82 ust. 1 cytowanej wyżej ustawy, wypłacane przez Wydział Pieczy Instytucjonalnej i Świadczeń MOPS w Łodzi, ul. Piotrkowska 149. Organ przyznający świadczenia pieniężne jest obowiązany poinformować strony o tych warunkach. Ponadto, w decyzji administracyjnej, świadczeniodawca poucza stronę o obowiązku informowania organu o każdej zmianie sytuacji życiowej mającej wpływ na wypłatę tego świadczenia.

Obarczanie Centrum Administracyjnego Pieczy Zastępczej w Łodzi (zwanego dalej: CAPZ) konsekwencjami związanymi z niekontynuowaniem przez wychowankę nauki pomiędzy semestrami jest bezzasadne. Miejski Ośrodek Pomocy w Łodzi (zwany dalej: MOPS) realizuje bowiem finansowanie kosztów pobytu dzieci w rodzinie zastępczej.

Wychowanka Skarżącej osiągnęła pełnoletność w dniu 29 maja 2020 r. wchodząc w proces usamodzielnienia, za który był odpowiedzialny MOPS. Rozdział CAPZ od MOPS nic nie zmienił w tej kwestii. CAPZ odpowiada za zadania organizatora rodzinnej pieczy zastępczej, zaś MOPS nadal prowadzi proces usamodzielnienia wychowanki, gdyż jest to zadanie powiatu. Wsparcia i pomocy wychowankowi w procesie usamodzielnienia udziela opiekun usamodzielnienia, który jest wyznaczany przed ukończeniem przez dziecko 17. roku życia, będąc jeszcze w rodzinie zastępczej. Wychowanka na opiekuna

usamodzielnienia wskazała swojego rodzica zastępczego, tj. Skarżącą. Nie wskazała pracownika organizatora rodzinnej pieczy zastępczej w osobie koordynatora rodzinnej pieczy zastępczej na swojego opiekuna usamodzielnienia. Zatem to nie koordynator rodzinnej pieczy zastępczej wpierał ją w tym procesie. MOPS w dniu 21 sierpnia 2020 r. wyznaczył Skarżącą opiekunem usamodzielnienia wychowanki. Skarżąca, wyrażając zgodę na pełnienie funkcji opiekuna usamodzielnienia, zobowiązała się do wspierania wychowanki w procesie usamodzielnienia poprzez realizację zadań takich jak:

- zaznajomienie się z dokumentacją i drogą życiową osoby usamodzielnianej,
- opracowanie wspólnie z osobą usamodzielnianą indywidualnego programu usamodzielnienia oraz czuwanie nad jego realizacją,
- stała współpraca z Wydziałem Wspierania Rodzinnej Pieczy Zastępczej MOPS w zakresie realizacji indywidualnego programu usamodzielnienia (aktualny zapis po wyodrębnieniu CAPZ w dokumencie mówi o współpracy z Wydziałem Pieczy Instytucjonalnej i Świadczeń MOPS w Łodzi),
- modyfikowanie indywidualnego programu usamodzielnienia,
- dokonanie oceny końcowej procesu usamodzielnienia osoby usamodzielnianej,
- podejmowanie wszelkich działań mających na celu życiowe usamodzielnienie i integrację ze środowiskiem osoby usamodzielnianej.

Na miesiąc przed uzyskaniem przez dziecko pełnoletności osoba usamodzielniana wspólnie z opiekunem usamodzielnienia opracowują indywidualny program usamodzielnienia (zwany dalej: IPU), który następnie jest zatwierdzany przez Kierownika Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie właściwego ze względu na miejsce zamieszkania wychowanka przed jego umieszczeniem w pieczy zastępczej. W tym przypadku właściwym powiatem był MOPS w Łodzi i to on zatwierdził ten dokument w dniu 16 czerwca 2020 r. do realizacji przez wychowankę i jej opiekuna usamodzielnienia.

Jednym z celów do osiągnięcia w IPU zapisanych w tym dokumencie jest "uzyskanie lokalu mieszkalnego z zasobu gminy". W działaniach do tego celu zapisano: "złożenie wniosku o przyznanie lokalu z zasobu gminy po uzyskaniu pełnoletności w Wydziale Budynków i Lokali UML" do realizacji po 29 maja 2020 r., "sprawdzanie na bieżąco list oczekujących" (raz w roku), "po otrzymaniu lokalu wystąpienie z wnioskiem do WWPZ MOPS w Łodzi o przyznanie pomocy na zagospodarownie i usamodzielnienie".

Wychowanka nie zrealizowała IPU w tym obszarze, ponieważ nie złożyła wniosku niezwłocznie po 29 maja 2020 r. Odroczenie w czasie realizacji tego działania skutkowało odmową przyznania samodzielnego lokalu dla wychowanki. Przewidziano bowiem 24 - miesięczny okres od momentu uzyskania pełnoletności na złożenie wniosku o przyznanie mieszkania z zasobów Miasta Łódź dla pełnoletnich wychowanków pieczy zastępczej. Pracownik organizatora rodzinnej pieczy zastępczej informuje o tym rodzinie zastępczą, z którą współpracuje. Czas oczekiwania na ofertę mieszkania wynosi około 3-5 lat.

Skarżąca, będąc rodziną zastępczą dla wychowanki nie zabezpieczyła w należyty sposób jej potrzeb mieszkaniowych. Skarżąca informuje, że z powodu niedokonywania na bieżąco opłat mieszkaniowych zamieszkiwany przez rodzinę zastępczą, lokal przy ul. Żeromskiego został zadłużony, co skutkowało nakazem ekmisji z prawem do lokalu socjalnego. Skarżąca, pozostając we współpracy z pracownikiem organizatora rodzinnej pieczy zastępczej, jak wynika z dokumentacji, informowała, iż opłaty mieszkaniowe

dokonywane są na beżaco. Działania Skarżącej doprowadziły do tego, że wychowanka może obecnie liczyć na lokal socjalny przyznany w ramach eksmisji z dotychczas zajmowanego mieszkania. Ponadto, jako pełnoletnia osoba, w wyniku zaniechań rodzica zastępczego, mierzy się ze spłatą długu. Zatem zarzut Skarżącej o niedopełnienie obowiązków przez CAPZ jest bezzasadny.

Odnosząc się do kwestii przyznania koordynatora do wsparcia rodzinie, w której pozostaje pełnoletni wychowanek w świetle art. 37 ust 2 ww. ustawy, należy wskazać, że zadaniem koordynatora rodzinnej pieczy jest m. in: „udzielanie pomocy rodzinom zastępczym i prowadzącym rodzinne domy dziecka w realizacji zadań wynikających z pieczy zastępczej” (art. 77 cyt. Ustawy). Objęcie dziecka jedną z form pieczy zastępczej następuje na okres nie dłuższy niż do osiągnięcia pełnoletności. Zatem Skarżąca objęta była wsparciem koordynatora rodzinnej pieczy zastępczej do dnia 29 maja 2020 r., tj. do 18. roku życia wychowanki. Obecnie kobieta pozostaje w procesie usamodzielnienia, który to proces wspiera opiekun usamodzielnienia w osobie Skarżącej, zaś procedury MOPS monitorują realizację IPU przez wychowanka. Nie ma więc uzasadnienia prośba Skarżącej o objęcie rodziny wsparciem koordynatora rodzinnej pieczy zastępczej. Skarżąca w odpowiedzi na wniosek złożony w CAPZ w dniu 19 września 2022 r. o przyznanie koordynatora rodzinnej pieczy zastępczej uzyskała informację, iż organizator rodzinnej pieczy zastępczej nie przydziela na stałe koordynatora rodzinnej pieczy zastępczej rodzinie, która sprawowała tę funkcję. Jest jednak gotowy i otwarty na pomoc i wsparcie wychowanka (czy to pozostającego w rodzinie, która sprawowała funkcję rodziny zastępczej, czy też wychowanka, który już opuścił rodzinę zastępczą i zamieszkał osobno), który zgłosił taką potrzebę w rozwiązaniu jego życiowego problemu, jak też się stało w tym przypadku. Organizator rodzinnej pieczy zastępczej skierował do rodziny pracownika organizatora rodzinnej pieczy zastępczej, który odwiedził rodzinę w miejscu jej zamieszkania w dniu 17 października 2022 r. Z informacji pozyskanych przez pracownika wynika, że Skarżąca z wychowanką nie podejmowały od 2020 r. żadnych czynności w sprawie ubiegania się o lokal mieszkalny z zasobów gminy. Dopiero przed wizytą pracownika w rodzinie skontaktowały się w tej sprawie z Zarządzeniem Lokali Miejskich w Łodzi i MOPS, bowiem Skarżąca otrzymała we wrześniu 2022 r. podczas osobistego kontaktu z pracownikiem w CAPZ informację o możliwości wnioskowania o przyznanie mieszkania i otrzymała stosowne wnioski do złożenia w Zarządzeniu Lokali Miejskich w Łodzi, al. Kościuszki 47. Skarżąca wskazała pracownikowi, podczas jego wizyty w miejscu zamieszkania rodziny, na trudne warunki mieszkaniowe oraz potrzebę usamodzielnienia ze strony wychowanki i jej wyprowadzki z obecnego miejsca pobytu.

Nie poinformowała pracownika CAPZ o ciążyącym na rodzinie długu mieszkaniowym i oczekiwaniu na propozycję lokalu socjalnego wynikający z wyroku eksmisyjnego. W odpowiedzi na prośbę pracownika CAPZ skierowaną do Skarżącej i wychowanki o zakres pomocy z jego strony wobec aktualnych trudności, Skarżąca oświadczyła, że wychowanka nie będzie oczekiwała od CAPZ rekomendacji do wniosku o przyznanie mieszkania. Pracownik ustalił jedynie, że pełnoletnia wychowanka kontynuuje naukę oraz odbywa staż zawodowy.

Należy zaznaczyć, że to MOPS prowadzi wychowanka przez proces usamodzielnienia, a wsparcia w tym procesie udziela opiekun usamodzielnienia, którego wychowanka wskazała w osobie Skarżącej.

Wobec powyższego Rada Miejska w Łodzi uznaje skargę za bezzasadną.

Rada Miejska w Łodzi informuje, że niniejsza uchwała stanowi zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi w rozumieniu art. 237 § 3 w związku z art. 238 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, od którego nie przysługuje żaden środek odwoławczy ani środek zaskarżenia.

Stosownie do art. 239 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, Rada Miejska w Łodzi informuje, że: *„W przypadku, gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego”*.

PRZEWODNICZĄCY
Komisji
Skarg, Wniosków i Petycji
Rady Miejskiej w Łodzi
[Podpis]